

ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙΑ Η ΕΞΥΠΝΑΔΑ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ

Μιά φορά ήταν ένας τυφλός, πού με τη μεγάλη του οικονομία είχε κτηροθώσει να συγκεντρώσει αρκετά χρήματα.

Πήγε λοιπόν και τάρκρυψε μέσα σε μιά τρύπα του τοίχου, μπροστά στο σπίτι του. Κάθε φορά δὲ πού μάζευε νέους παράδες, πήγαινε στο ίδιο μέρος και τους έβαζε μαζί με τους άλλους.

Μιά μέρα, όμως, απ' τις πολλές, έτυχε να τον ιδῆ ένας γείτονας του και τὸ βράδυ πού έλειπε απ' τὸ σπίτι του ὁ τυφλός, έπῆγε κρυφά και τοῦ έπῆρε τὰ κρυμμένα χρήματα. Ὁ τυφλός τὴν ἄλλη μέρα δὲν ἄργησε ν' ἀντιληφθῆ τὴν κλοπή. Ὑποπτεύθηκε μάλιστα ἀμέσως ὅτι τὰ χρήματά του τάρκλεψε ὁ γείτονας του. Θέλοντας λοιπὸν νὰ θεβαιωθῆ γι' αὐτὸ και νὰ μπορέσει νὰ τὰ πάρῃ πίσω, πῆγε μιά μέρα στο σπίτι τοῦ γείτονα του για νὰ τοῦ ζητήσῃ δῆθεν τὴ συμβουλή του για κάποια σπουδαία ὑπόθεση, καθὼς τοῦ εἶπε. Ὁ γείτονας του, μὴ μπορῶντας νὰ μαντέψῃ τὸν πραγματικὸ σκοπὸ τοῦ τυφλοῦ, δέχθηκε με προθυμία νὰ τὸν ἀκούσῃ:

— Έδῶ και κάμποσον καιρό, φίλε μου, ἄρχισε νὰ τοῦ λῆῃ ὁ τυφλός, πῆγα κι' ἔκρυψα σ' ἕνα σίγυρο και κρυφά μέρος κάμποσα χρήματα πού εἶχα οικονομῆσει απ' τὴ δουλειά μου και τὰ ὁποῖα δὲν τὰ χρειάσθηκα ἔκτοτε. Τώρα τελευταία όμως μοῦτυχε νὰ εἰσπράξω μιά μεγάλη κληρονομιά ἀπὸ κάποιο ταξιδεδεμένο συγγενῆ μου. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα δὲ ἐκείνη πού πῆρα αὐτὰ τὰ χρήματα βρισκομαι σὲ μιά τρομερῆ ἀμηχανία.... Δὲν ξέρω δηλαδή τί εἶνε προτιμότερο νὰ κάνω απ' τὰ δύο: Νὰ πάω νὰ βάλω τὰ χρήματα αὐτὰ τῆς κληρονομιάς στο ίδιο κρυφὸ μέρος πού ἔχω κρύψει και τὰ ἄλλα ἢ νὰ τὰ τοποθετήσω στὴν Τράπεζα, απ' ὅπου θὰ παίρνω και λίγο τόκο;

Ὁ γείτονας του προσπαθῶντας νὰ κρύψῃ τὴν χαρά του για ὅσα τοῦ ἐμπιστεύθηκε ὁ τυφλός, τὸν ἐσυμβούλευσε ἀμέσως νὰ μὴ διακινδυνεύσῃ τὰ χρήματά του στὴν Τράπεζα, ὅπου ποτὲ δὲν εἶνε τελείως ἐξασφαλισμένα, ἀλλά νὰ τὰ κρύψῃ ἐκεῖ πού εἶχε και τ' ἄλλα. Ὁ τυφλός φάνηκε ὅτι συμφωνεῖ κι' αὐτὸς με τὴ γνώμη του και ἀφοῦ τὸν χαιρέτησε φιλικά, ἔφυγε.

Ἀμέσως τότε ὁ γείτονας του ἔτρεξε νὰ ξαναβάλῃ τὰ χρήματα στο μέρος απ' ὅπου τὰ εἶχε πάρει, για νὰ μὴν ὑποψιαστῆ τίποτε ὁ τυφλός, και δὲν βάλει ἐκεῖ και τὰ χρήματα τῆς κληρονομιάς του!

Τὴν ἄλλη μέρα ὁ τυφλός πηγαινόντας στὴν κρύπτη τοῦ τοίχου, ξαναβρῆκε τὰ χρήματά του κι' ἀφοῦ τὰ πῆρε, τράβηξε για τὸ σπίτι τοῦ γείτονα του, για νὰ τοῦ πῆ, πὼς ἂν και τυφλός, ἦταν ὅμως πολὺ πλιό... ἀνοιχτομάτης ἀπὸ ἐκεῖνον!...

Η ΓΙΑΓΙΑ ΣΑΣ

ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΝΘΡΩΠΟΣ... ΤΡΑΝΣΠΑΡΑΝ!

Κάλτσες «τρανσπαράν» (διαφανείς), μαντήλια «τρανσπαράν», ὑφάσματα κλπ. «τρανσπαράν», ὅλοι σας ἔχετε ἀκούσει βέβαια. Ἀλλά ἄνθρωπο «τρανσπαράν», ἀσφαλῶς πολὺ λίγοι θ' ἀκούσαν ὡς τώρα!

Κι' ὅμως ὑπῆρξε ἕνας τέτοιος ἀλλόκοτος συνάνθρωπός μας.

ΕΝΑ ΠΟΛΥΤΙΜΟ ΔΩΡΟ

Ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἐκλεκτῶν του ἐκδόσεων τὸ «Μπουκέτο» ἀπεφάσισε νὰ προσφέρῃ στοὺς ἀναγνώστας του — δωρεάν σχεδὸν — και τὸ ἀριστοῦργημα τοῦ Πῶλ Φεβάλ «Ὁ Καπετάν Φάντασμα», τόμον ὀγκῶδη ἐξ 640 σελίδων!...

Ὁ «Καπετάν Φάντασμα» θὰ διανέμεται μόνον εἰς τὰ γραφεῖα μας, με 4 δελτία τοῦ «Μπουκέτου» και 20 δραχμάς.

Ὁ «Καπετάν Φάντασμα» διανέμεται και εἰς τὰ ὑποπρακτορεῖα τῶν Ἐπαρχιῶν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα δύνανται οἱ ἀναγνώστας μας νὰ τὸν προμηθευθοῦν με 23 δραχμάς και με 4 δελτία. Ὅσοι λοιπὸν ἐπιθυμοῦν νὰ ἀποκτήσουν τὸ ἀριστοῦργημα αὐτὸ μυθιστόρημα, ἄς σπεύσουν, διότι τ' ἀποσταλέντα ἀντίτυπα εἶνε ὀλίγα και θὰ ἐξαντληθοῦν.

Πληροφοροῦμεν τοὺς εἰς τὰς Ἐπαρχίας πολυπληθεῖς ἀναγνώστας μας, οἱ ὁποῖοι ζητοῦν νὰ προμηθευθοῦν τὴν σειρὰν τῶν ἡμερολογίων τοῦ «Μπουκέτου», ὅτι ἀπεστάλησαν ἤδη εἰς τὰ ὑποπρακτορεῖα τοῦ Κεντρικοῦ Πρακτορείου Ἐφημερίδων πλήρεις σειραὶ και δύνανται νὰ τὰς προμηθευθοῦν συνεπῶς ἀπὸ τὰ πρακτορεῖα τῆς ἐπαρχίας των.

Ἐπίσης ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου ἤρχισε ἡ διανομὴ τοῦ 10ου κατὰ σειρὰν ἀριστοῦργήματος τῶν ἐκλεκτῶν βιβλίων πού προσφέρει τὸ «Μπουκέτο» στοὺς ἀναγνώστας του

«Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΠΡΟΔΩΣΕ»
τοῦ κόμητος ΝΤΕ ΣΕΜΟΥΑ

Ἦταν Κινέζος, γεννήθηκε στὴν πόλι Γιού-Τιέν κατὰ τὸ 1389 και πέθανε στὰ 1464. Ἡ σάρκες τοῦ κορμιοῦ του ἦσαν τόσο διαφανεῖς, ὥστε ἔβλεπε ὀλοκάθαρα κανέναν τὰ ὀσά τοῦ σκελετοῦ του, τὴν καρδιά του πού ἔπαλλε κι' ὄλα τὰ ἄλλα σπλάχνα του!

Λεγόταν Χσιέ-Σουάν. Ἐξαιρετικὰ μορφωμένος, για τὴν ἐποχὴ του, διωρίσθηκε απ' τὸν αὐτοκράτορα τῆς Κίνας σὲ ἀνωτάτη δημοσία θέσι. Δυστυχῶς οἱ ζηλότυποι ἐχθροὶ του, τὸν συκοφάντησαν ὅτι παρέβαινε τὰ καθήκοντά του δωροδοκούμενος. Καταδικάσθηκε σὲ θάνατο κι' ἀπαγχονίσθηκε σὲ μιά πλατεῖα τοῦ Πεκίνου.

Στὰ 1572, ἀπὸ κάτι ἔρευνες στὰ ἀρχεῖα τῶν δικαστηρίων τοῦ Πεκίνου, ἀνακαλύφθηκε ἡ αἰσχρὴ συκοφαντία. Ἡ μνήμη τοῦ Χσιέ-Σουάν ξεπλύθηκε τότε απ' τὸ ἀτιμωτικὸ στίγμα τῆς καταδίκης του. Και ἐπειδὴ τὸ κορμί του παρουσίαζε τότε και τὸ μοναδικὸ στὸν κόσμον φαινόμενο τῆς διαφανείας τῶν σαρκῶν του, ὁ Χσιέ-Σουάν ἀνακηρύχθηκε «ἅγιος», «ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ», και λατρεύεται μέχρι σῆ-

μερα απ' τοὺς Κινέζους!

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ

Σ τις ἐξετάσεις:

—Τί σημαίνει δίπουν ζῶων;
—Ἐνα ζῶον πού ἔχει δυὸ πόδια.

—Δηλαδή;
—Μιά κότα.
—Και τετράποδο;
—Ἐνα ζῶο πού ἔχει τέσσερα πόδια.

— Δηλαδή; Παράδειγμα;
—Δηλαδή... δυὸ κότες!...

Ἡ γάτα τοῦ σπιτιοῦ καθισμένη κοντὰ στὴν σόμπα, ἀρχίζει νὰ ροχαλίζῃ. Ἡ μικρὴ Λιλίκα πού ἀκούει τὸ ροχαλητὸ, τρέχει και φωνάζει τὴ μαμά της:

—Τρέξε...τρέξε, μαμάκα μου.. γρήγορα, γιατί ἡ γάτα ἄρχισε νά... βράζῃ!...

—Μπαμπά, πέστε μου, ἄμα γίνω 35 χρονῶν, πόσων ἐτῶν θὰ εἶνε ἡ μαμά μου;

— Χμ!... Τί νὰ σοῦ πῶ, παιδί μου... Πιστεύω νὰ εἰσθε... συνομήλικοι!...

ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ ΛΕΩΝ, ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΟΝΟΣ

Μιά ἄλεπού, ἕνας γάιδαρος μαζὺ μ' ἕνα λιοντάρι, νὰ κυνηγήσουν συντροφιά, ἐβγήκαν μίαν αὐγῆ, Μετὰ τὴ θήρα ξάπλωσαν κ' οἱ (τρεῖς τους στο χορτάρι και τῶν δασῶν ὁ βασιληᾶς, ἔδωσε προσταγῆ, στο γάιδαρο, τὴ μοιρασιά τῆς (λείας τους νὰ κάνῃ. Στὰ ἴσα ἐκεῖνος μοίρασε, μ' αὐτὴ τὴν προσβολή, ὁ ἄλλος παίρνοντας βαρεία, χωρίς καιρὸ νὰ χάνῃ, χυμάει και τὸ γάιδαρο τρώγει (τὸν ἀφελῆ,

κι' ἀμέσως τὴ διανομὴ στὴν ἀλεπού προστάζει.

Μ' αὐτὴ πού γλυκοπιάστηκε, ἀπὸ τὴν ταραχή, ὄλο τὸ θήραμα, μπροστὰ στο (λεοντάρι θάζει, ἀφήνοντας για λόγου της μιὲ (βούκα μοναχή...

Ὁ λέοντας με θαυμασμὸ σκύβει (και τὴν κυττάει, και με βαθεία συγκίνησι τῆς λέγει (τριφερά,

Ποῖός νὰ μοιράζῃς, ἀδελφή, σ' (ἔμαθε;...» κι' ἀπαντάει ἄλεπού: «—Τοῦ γάιδαρου, φέ (λε μου, ἢ συμφορά...»

Μετὰφρασις: ΑΓΓΕΛΗ